

Vámos György: Gati úrnak

2011 december 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Több hete készülök már erre a nyílt levélre, mindig közbejött azonban valami, hiszen ön újabb és újabb kritikákat fogalmazott meg Magyarországgal szemben, így hiába próbáltam nekilendülni és megfogalmazni gondolataimat, mindig abba kellett hagynom az újabb adalékok miatt.

Néhány héttel ezelőtt Bécsben egy nyilvános vitán megfogalmazta a vádat a Magyar Hírlappal szemben, mely szerint az újság szélsőjobboldali orgánus.

Valószínűleg meglepődik, hogy mértékletesen írom önnek a nyílt levelet, de ön megboldogult szülei korosztályának tagja, így ön is sok mindenben ment keresztül a vészkorszakban, családjával együtt. Vissza kell utasítanom azonban, hogy ön a jelenlegi kormányban állandóan azt a hibát keresi, miként próbál az összekacsintani a szélsőjobboldallal azért, hogy az elmúlt időszakban elvesztett szavazóbázisának egy részét visszaszerezze. Igen, sajnos vannak olyan jelenségek is, amelyekkel én sem tudok azonosulni, sőt el is ítélem ezeket, de ez nem az Orbán-kormány hibája, hanem egy bűnös rendszer maradványa, amely egy másik bűnös rendszert követett.

Még mindig nem sikerült a szenny alá söpört rossz beidegződéseket kitakarítani. Ilyen például a kettős mérce. Vélhetően huszonkét évesen hagyta el ön 1956-ban az országot, mert egy szabad világban akart élni. Mi magyarok csak reménykedhettünk abban a forradalom leverése után, hogy egyszer majd mi is egy szabad világban élhetünk. Figyelemmel kísérve nemcsak az ön, hanem barátja, Paul Lendvai Magyarországról rendszeresen írt kritikus hangvételű publikációit, sokszor elgondolkodtam már azon, mennyivel nagyobb segítség lenne egykori hazájuk számára, ha nemcsak „saját környezetükben”, hanem az önök által sokszorosan radikálisnak ítélt környezetben is kifejteneik és elmondanák, mi az, amivel nem értenek egyet. Higgye el, Gati úr, ezzel tennék a legnagyobb szívességet egykori hazájuknak, mert kifejthetnék álláspontjukat arról, hogyan és mit kellene másképp csinálnunk. Ehelyett azonban önök rendszeresen keresik a lehetőségét, hogy erős kritikával illessék a jelenlegi vezetést. „Orbán Viktor kormánya visszaél hatalmával” mondta ön mint magyar származású amerikai közíró, a Johns Hopkins Egyetem professzora, mi több, aggasztják egyes magyar törvények. Kifejtette, hogy olyan törvények születnek, amelyek veszélyt jelentenek a demokráciára, mert a kormányzat megpróbálja bebetonozni hatalmát. Megkritizálta a Fidesz-KDNP által benyújtott módosítást is, amely az új alaptörvényben az

MSZMP tetteiért az MSZP-t mint jogutódot tenné felelőssé. Ne vitatom el azt az igazságát, hogy a jelenlegi kabinetben többen is korábban az MSZMP tagjai voltak, de az állítólagos rendszerváltás előtt valóban nem volt mindenki egyformán felelős a Magyarországon uralkodó puha diktatúráért és az oly látványosra sikeredett gulyáskommunizmusért. Önnek, mint politológusnak, aki számtalan alkalommal publikált, s tanácsadója volt az amerikai külügyminisztériumnak is, pontosan széles látóköre miatt tudnia kell, mit jelentett itthon, ha valaki döntéshozói pozícióban volt mint az MSZMP tagja, vagy csak egyszeresen belépett a pártba boldogulása érdekében. Én könnyen beszélek, mert soha nem voltam Magyarországon semmilyen pártnak sem tagja, így nyugodtan le merem írni, hogy sok mindennel nem értek egyet, amit ön megfogalmaz a jelenlegi magyar helyzetről.

Az ön felelőssége óriási, mert egyszeresen nem hajlandó meghallani azok véleményét, akik másfajta Magyarországra vágnak. Egy olyan országra, amelyet 1956 győztes forradalmától reméltek volna. Talán valami végre elkezdődhetne most, tudva, hogy jelenleg nem az izmusok nyomnak a víz alá minket, hanem a világméretű gazdasági válság, amelynek hatalmas méretei, hatalmas hullámai az ön új, választott hazájából indultak el, és elérték Magyarországot is. Remélem, ezek a hullámok nem fogják elsodorni Európa közepéről országunkat még akkor sem, ha ezt nagyon sokan szeretnék. Az ön politikai tanulmányában, amelynek címe Magyar rapszódia, két évtizeddel a kommunizmus összeomlása után ismét félelmek ébredését látja Magyarországon. Azt írja közvélemény-kutatásokra hivatkozva, hogy a magyarok ötvenhét százaléka állítja, jobban élt a rendszerváltás előtt, mint most. Sőt, ön azt állítja egy interjújában: megjelent a régi idők idéző félelem. Nos, ez nem igaz, nem tudom, miért tájékoztatták önt félre azzal itteni barátai, hogy a kikapcsolt mobiltelefonjukból ki kell venni az akkumulátort, különben a hatóságok megtudják, miről beszélgetnek.

Professzor úr! Remélem, ezeket a gyermeteg dolgokat nem veszi komolyan egy olyan ember, aki hosszú évtizedek óta a fejlett technikájú nyugati világban él. A világ sokat változott és ezt önnek kell a legjobban tudnia no meg barátjának, Paul Lendvainak, ezért az lenne a tiszteletteljes kérés, ha legközelebb Magyarországra látogat, tiszteljen meg azzal, hogy egy kötetlen beszélgetésben a nyilvánosság előtt, ahol nem csak az önnel szimpatizálók lehetnek a hallgatóság körében, kicserélhessük gondolatainkat a jelenlegi helyzetről úgy, méghozzá úgy, hogy telefonunkból nem kell kivennie egyikünknek sem az akkumulátort.

Vámos György -magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló